

Nuuk, 20. April 2012

I medfør af § 37 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

(Medlem af Inatsisartut Debora Kleist, Inuit Ataqatigiit)

Spørgsmål:

1. Hvor mange fartøjer i Sydgrønland har indhandlingstilladelse til Arctic Green Food's fiskeproduktionsanlæg og hvor mange af disse er aktive?
2. Hvilke planer har Naalakkersuisut i forhold til de anlæg som Arctic Green Food fik produktionstilladelser til sidste år og som dermed er omfattet af servicekontrakten, men som beklageligvis ikke er kommet i drift til dato?
3. Er AGF ikke forpligtet til at holde bygdeanlæg åbne i henhold til den indgåede servicekontrakt? Eksempelvis er produktionsanlægget i Aappilattoq endnu ikke kommet i drift, til trods for at den skulle have været i drift siden i august.
4. Hvilke planer er der fremover i Sydgrønland for de bygdeproduktionsanlæg som enten ejes af AGF eller andre private næringsdrivende?
5. Som følge af manglende indhandlingsmuligheder, eksempelvis i Aappilattoq samt andre steder, må sidste års indbetalte gebyr på 1500,00 kr være at anse som spildte penge. Eksisterer der dispensationsmuligheder således at sidste års "spildte" gebyr kan bruges som gyldig indbetaling for i år?

Begrundelse

Inuit Ataqatigiit mener at det er vigtigt, at arbejde for langsigtige forbedringer gældende for hele landet set under ét.

Vi skal stedse arbejde for vækst og udvikling baseret på en optimal brug af de muligheder de enkelte regioner har og gennem innovation og nytænkning.

Derfor er det også min opfattelse at der er grund til at forbedre de muligheder som eksisterer for fisker- og fangererhvervets udøvere i det aller sydligste Grønland. I denne region er det bl.a. meget vigtigt at der skabes indhandlingsmuligheder og derudover arbejdspladser. Set i forhold til de daglige levevilkår samt manglende beskæftigelsesmuligheder, er det meget vigtigt at løfte i flok og at der udvises et fælles ansvar herfor.

Jeg finder det meget vigtigt at der i det arbejdsløshedsplagede Sydgrønland, bør etableres arbejdspladser og at man kontinuerligt arbejder for en stabil og bedre økonomisk vækst for regionen. Større selvforsyningsgrad bør udvikles og være målsætningen, dersom kommunen ikke skal tynges af voksende sociale udgifter.

Det er jo kendt viden at der i dag er ringe beskæftigelsesmuligheder i bygderne i Sydgrønland. Indhandlingsmuligheder- og anlæg i såvel byer som bygder i Sydgrønland er derfor meget vigtige for områdets fiskere og fangere. Eksempelvis bør man realisere en genåbning af indhandlingsanlægget i Aappilattoq, et anlæg som skulle have været i drift siden august. Det er nødvendigt da stedets fiskere og fangere i forvejen er ramt af 2 måneders stop for indhandling af sælskind og dermed har meget ringe indtjeningsmuligheder. Denne situation betyder at fiskerne og fangerne er bekymrede for at blive udsat af deres boliger, da de ikke længere kan følge med indkomne regninger. Dette problem

forværres yderligere af, at kommunen næppe kan træde umiddelbart til med hjælp da kommunen også har en ringe økonomi i forvejen.